

Γλυφάδας Αντώνιος: “Με ματωμένη καρδιά”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γλυφάδας](#)

Εγκύκλιο ενόψει της Μεγάλης Εβδομάδος και του τελικού εορτασμού της Αναστάσεως του Κυρίου μας, εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης κ. Αντώνιος, όπου, καθώς αναφέρει: **“Με ματωμένη καρδιά, όμως, επεράσαμε και ολόκληρη σχεδόν τη Αγία Τεσσαρακοστή, διότι είμεθα αναγκασμένοι να μην λειτουργήσωμε και να μην λειτουργηθούμε. Βιώνουμε τη μοναξιά που ησθάνθη ο Χριστός, επάνω στον Σταυρό, εγκαταλελειμένος απο όλους”.**

Σε άλλο σημείο, αναφέρει: “Ο διάβολος, ο αρχαίος περνιστής, ο άγγελος σατάν, για άλλη μια φορά, όπως το έχει κάμει και άλλοτε στο παρελθόν κατά την ίδιαν περίοδο, εμηχανεύθη και πάλι τρόπο για να ρίψη σε μεγάλη θλίψη τους χριστιανούς αυτήν την ευλογημένη περίοδο της Αγίας Τεσσαρακοστής και της λαμπροφόρου Αναστάσεως, διότι υποφέρει να τους βλέπει να ζωογονούνται με το Σώμα και το Αίμα του Χριστού”.

ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΕΤΑΙ Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ,
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ & ΒΑΡΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ 2 - 16673 ΒΟΥΛΑ
Τηλ. 2109658849 Fax 2109657210 [www: imglyfadas.gr](http://www.imglyfadas.gr) e-mail: imgl@hotmail.gr

Αριθμ. Πρωτ. 285

Βούλα 7 Απριλίου 2020

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΩΙ ΛΠΩΙ ΠΑΣΧΑ

Πρός τόν εὐλογημένο Λαό τοῦ Θεοῦ τῆς κατὰ
Γλυφάδα, Ἑλληνικοῦ, Βούλα, Βουλιαγμένη & Βαρῆς Ἐκκλησίας

Σεβαστοὶ Πατέρες
Εὐλογημένοι καὶ Πολυαγαπητοὶ Ἀδελφοί μου,

Μέ ἀνάμεικτα πρωτόγνωρα συναισθήματα λύπης καί χαρᾶς μαζί
φθάνουμε ἐφέτος στό μεγάλο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποῦ εἶναι τό θεμέλιο ἐπάνω στό ὁποῖο στηρίζεται ὅλη ἡ
πίστις μας καί ὅλη ἡ ζωή μας. Καί γι' αὐτό ἀκριβῶς ἔχομε χαρά. Χαρά
πνευματική. Τήν χαρά ποῦ δωρίζει ὁ Ἀναστημένος Χριστός στοὺς
“προσκυνούντας Αὐτόν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ”. Ἀλλά καί λύπη
κατακλύζει τήν ὑπαρξή μας. Λύπη ποῦ ματώνει τήν καρδιά μας.

Μέ ματωμένη καρδιά βιώνουμε τό φάσμα τοῦ θανάτου ποῦ ἔχει
ἐξαπλωθῇ σέ ὅλο τόν κόσμο ἀπό τόν νέο κορωνοϊό covid 19. Μιάς
ἀγνώστου μέχρι σήμερα νόσου, ποῦ, “κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος”, καί
πάντως λόγω τῆς γενικῆς ἀποστασίας μας ἀπό τό θέλημα Του, ἔχει
προκαλέσει “φόβον μέγαν” σέ ὅλους τοὺς λαοὺς στά πέρατα τῆς γῆς.

Μέ ματωμένη καρδιά πληροφορούμεθα, ὅτι κατὰ ἑκατοντάδες ἐξ
αἰτίας τῆς πεθαίνουν καθημερινά ἄνθρωποι σέ ὅλο τόν κόσμο.

Μέ ματωμένη καρδιά μαθαίνουμε, ὅτι πολλοὶ συνάνθρωποί μας
ἔχουν ἀρχίσει νά παρουσιάζουν προβλήματα καταθλίψεως ἀπό τόν
ἐγκλεισμό τους μέσα στά σπίτια, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διαδόσεως τῆς
νόσου. Βεβαίως, πρέπει νά σημειώσουμε, ὅτι ἔχουν τὰ προβλήματα αὐτά,
διότι δυστυχῶς δὲν βλέπουν τόν ἐγκλεισμό σάν μιὰ θαυμάσια εὐκαιρία νά
καλλιεργήσουν τόν ἑσω ἄνθρωπο, νά σκεφθοῦν τὰ λάθη τους, νά
διαπιστώσουν τήν μικρότητα τοῦ ἀνθρώπου καί νά
ἐπαναπροσανατολίσουν ἐν μετανοίᾳ τήν ζωή τους πρὸς τόν Θεό καί σέ
Αὐτόν νά εὐρουν εἰρήνη καί ἡρεμία.

Με ματωμένη καρδιά, όμως, ἐπεράσαμε καί ὁλόκληρη σχεδόν τήν ἁγία Τεσσαρακοστή, διότι εἴμεθα ἀναγκασμένοι νά μή λειτουργήσουμε καί νά μή λειτουργηθοῦμε. Βιώνουμε τήν μοναξιά πού ἠσθάνθη ὁ Χριστός ἐπάνω στόν Σταυρό, ἐγκαταλελειμένος ἀπό ὅλους. Καί αὐτό εἶναι τό βαρύτερο πλήγμά μας. Ἐχάσαμε τήν δυνατότητα νά συμ-βιώσουμε τό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή τῆς ἐν Χριστῷ συνελεύσεώς μας ἐπί τό αὐτό γιά νά δοξάσουμε τόν Θεό καί νά Τοῦ ὑποβάλουμε ἀπό κοινού τὰ αἰτήματά μας ὡς "φωνήν ὑδάτων πολλῶν". Ἐχάσαμε τήν δυνατότητα νά συγ-κοινωνήσουμε τό Ποτήριον τῆς Ζωῆς, ἀκόμη καί τήν βραδυά τῆς Ἀγίας Ἀναστάσεως, πού ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός ἐπάτησε τόν θάνατο καί μᾶς ἐ χάρισε τήν ζωή· τήν αἰώνια ζωή· τήν αἰώνια μακαριότητα καί χαρά καί εὐδαιμονία.

Ὁ διάβολος, ὁ ἀρχαῖος πτερνιστής, ὁ ἄγγελος σατάν, γιά ἄλλη μιὰ φορά, ὅπως τό ἔχει κάμει καί ἄλλοτε στό παρελθόν κατὰ τήν ἰδία περίοδο, ἐμηχανεύθη καί πάλιν τρόπο γιά νά ρίψῃ σέ μεγάλη θλίψη τοὺς χριστιανούς αὐτὴν τήν εὐλογημένη περίοδο τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς καί τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, διότι ὑποφέρει νά τοὺς βλέπει νά ζωογονοῦνται μέ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

Καί ὁ Θεός ἐπιτρέπει τήν παράταση τῆς τραγικῆς αὐτῆς καταστάσεως· ὄχι βεβαίως γιά νά μᾶς τιμωρήσῃ, ὅπως διατείνονται ὀρισμένοι, διότι ὁ Θεός εἶναι γεμάτος ἀγάπη, εἶναι ἡ ἰδια ἡ ἀγάπη. Ἀλλά ἀνέχεται καί μακροθυμεῖ γιά λόγους πού Ἐκεῖνος γνωρίζει. Οἱ βουλές τοῦ Θεοῦ εἶναι σοφές, δίκαιες, ἁγίες, ἀλλά καί ἀνεξιχνίαστες. Καί γι' αὐτό πρέπει νά τίς ἀποδεχώμεθα μέ εἰρήνη. Ἐκεῖνος γνωρίζει τί εἶναι τό καλύτερο γιά ἐμᾶς.

Ἀνέχεται ἴσως ὁ Θεός ὅσα συμβαίνουν, γιά νά συνειδητοποιήσουν ὅσοι νομίζουν ὅτι εἶναι δυνατοί καί σοφοί, πόσο ἀδύναμοι καί ἀσοφοί εἴμεθα ὅλοι τελικά· πόσο μικροί καί τυποτένιοι εἴμεθα μπροστά σέ ἓνα ἰό πού δέν φαίνεται μέν μέ γυμνό μάτι, ἀλλά ἐπιφέρει τεράστια καταστροφή ἀνεξέλεγκτα.

Ἀνέχεται ἴσως ὁ Θεός τήν δοκιμασία τῶν παιδιῶν Του, γιά νά ἀφυπνισθοῦμε καί νά συνειδητοποιήσουμε πόσο μεγάλο δῶρο καί εὐλογία εἶναι νά κοινωνεῖ ὁ εὐτελής ἄνθρωπος τόν Χριστό, νά ἐνώνεται δηλαδή μέ τόν Θεό, νά γίνεται ἓνα μέ τόν Δημιουργό Του, ὅπως τό σίδηρο μέ τήν φωτιά. Ἡ δοκιμασία αὐτή εἶναι εὐκαιρία νά ἀφυπνισθοῦμε ὅλοι ἀπό τήν νωθρότητα, τήν χλιαρότητα καί τήν ἀμέλειά μας, νά γίνουμε "ζέοντες τῇ πίστει" καί νά πληρωθοῦν οἱ καρδιές μας ἀπό θεϊκή ἀγάπη.

Ανέχεται ίσως ο Θεός τόν φοβερό αυτό πειρασμό τών παιδιών Του, όπως επέτρεψε στον διάβολο νά δοκιμάση σκληρά τόν δίκαιο Ιώβ, γιά νά λάμψη ή πίστις καί ή αγιότητα του. Ομοίως επέτρεπει καί τώρα νά δοκιμασθούμε σκληρά γιά νά πλησιάσουμε τόν Θεό μέ περισσότερη μετάνοια καί ταπεινοφροσύνη, γιά νά εντείνουμε τήν προσευχή, γιά νά καλλιεργήσουμε τήν αγόγγυστη ύπομονή, γιά νά αυξήσουμε τήν αγάπη πρὸς Αὐτόν καί γιά ὅλο τόν κόσμο, γιά νά ἀναζητήσουμε μέ περισσότερο πόθο τόν Χριστό καί νά ἐξέλθουμε ἀπό τήν πικρή δοκιμασία τῆς στερήσεως τοῦ ἐκκλησιασμοῦ καί τῆς θείας κοινωνίας καθαροί, ὅπως τό χρυσάφι πού καθαρίζεται στήν ὑψικάμινο ἀπό τά χύματα καί τίς προσμύξεις.

Βεβαίως ή δοκιμασία αὐτή εἶναι σταυρός. Ἀλλά μετὰ τόν Σταυρό καί τόν θάνατο ἔρχεται ή Ἀνάστασις. Καί ή Ἀνάστασις εἶναι ἕνα διαρκές βίωμα. Ἐνα διαρκές βίωμα χαρᾶς καί ἀγαλλιάνσεως ἐν Χριστῷ. Ἐνα βίωμα πού δέν μπορεῖ νά μάς τό ἀφαιρέση κανεῖς καί μέ τίποτε, ἂν ἐμεῖς δέν τό ἀρνηθοῦμε. Εἶναι τό βίωμα πού εἶχαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες ὅλων τῶν ἐποχῶν, μέχρι καί τό πρόσφατο παρελθόν στήν τουρκοκρατία καί ἀργότερα στά κάτεργα τῆς Σιβηρίας. Εἶναι τό βίωμα πού χαρίζει ὁ Ἀναστημένος Χριστός σέ ὅλους ὅσους Τόν ἀγαποῦν πραγματικά καί Τόν ἔχουν ὡς πρώτη προτεραιότητα στήν ζωή τους.

Θαρσεῖτε,

Σεβαστοί Πατέρες καί Ἀγαπημένοι μου Ἀδελφοί καί Παιδιά μου Πνευματικά,

“Νεφρόδιόν ἐστι καί θάττον παρελεύσεται” βροντοφωνάζει ὁ αἰέροος ποταμός τῆς Ἐκκλησίας ἁγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσοστόμος. Ναι, συννεφάκι εἶναι καί γρήγορα θά φύγη. Ἄς θυμηθοῦμε τοὺς ἁγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρες στήν Σεβάστια πού ἐμφύχωναν ὁ ἕνας τόν ἄλλο λέγοντες “ὄρμος ὁ χειμῶν, ἀλλά γλυκύς ὁ παράδεισος” (ὕμν. ἁγ. Τεσσαράκοντα). Βαρὺς ὁ χειμῶνας τῆς στερήσεώς μας ἀπὸ τήν πηγὴ τῆς Ζωῆς, ἀλλὰ γλυκεῖά θά εἶναι ή ἀπόλαυσις γιά ὅσους μέ πόνο καρδιάς καί προσευχή ἔμπονη θά ἀναμένουν μέ πόθο βαθύ νά βιώσουν καί πάλιν, μέ πλήρη συναίσθησι τῆς ἀναξιότητάς τους, τήν κοινωνία μέ τόν Σωτῆρα Θεό. Καί ὅσο πιο ἐντονὴ θά εἶναι ή προσμονή, τόσο πιο ἐντονό θά εἶναι καί τό βίωμα τῆς Θ. Κοινωνίας.

Γι’ αὐτό, ὅλη αὐτή τήν περίοδο τοῦ παραπικρασμοῦ, ὅπου ἀντίξοες συνθήκες δέν μάς ἐπιτρέπουν νά συλλειτουργήσουμε στόν Ναό τοῦ Θεοῦ, ἄς στρέψουμε ὁλόψυχα τήν ψυχὴ μας πρὸς τόν Κύριο, “ἐκχέωμεν ἐνώπιον

Αὐτοῦ τὴν δέησιν ἡμῶν, τὴν θλίψιν ἡμῶν ἐνώπιον Αὐτοῦ ἀπαγγελοῦμεν" (Ψαλμ. 141), "κράζοντες καὶ λέγοντες", "πρὸς Σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, ἐπὶ Σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ ἀντανέλῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν." (Ψαλμ. 140). Ἄς ἱκετεύσουμε τὸν Κύριο νὰ παύσῃ τὴν λαίλαπα, νὰ μὴ "εἰσενέγκῃ ἡμᾶς εἰς πειρασμόν" μεγαλύτερο τῶν δυνατοτήτων μας καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ ὅλους μὲ μετάνοια, ὑγεία καὶ εἰρήνη νὰ μεταλάβουμε σύντομα τὴν Σάρκα Του καὶ τὸ Αἷμά Του εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἄς ἐπικαλεσθοῦμε ὡς βοηθὸ στὴν ἱκεσία μας αὐτὴ τὴν Πανάχραντο Θεοτόκο, "ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτεῖαν", βοῶντες "Ρῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου, Δέσποινα".

"Θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ",

"Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν τῷ Σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἔδωκ' ὡς αὐτὸς" (ἀποστ. Σαβ. ἡχ. Α').

"Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος" (αὐτόθι)

Ἀνέστη ὁ Κύριος ὄντως. Ἀνέστη ὁ νοσητὴς τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τὸν τάφο Του ἀνέτειλε ἡ ζωὴ. Ἀνέστη ὁ Κύριος καὶ Δεσπότης μας Ἰησοῦς Χριστὸς, ἡ ἀρραγὴς πέτρα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑπάρξεώς μας. Ἀνέστη ὁ Σωτήρας μας καὶ μέχρι τὴν συντέλεια τῶν αἰώνων θὰ χαρίζει τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς ἀναστασίμου παρουσίας Του στίς καρδιὰς ὅλων ὧν Τὸν ἀποζητοῦν μὲ τὴν γλυκεῖα προσημονίᾳ τῆς ἀγάπης Του.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἀδελφοὶ μου Ἀγαπημένοι.

Ἀληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριός μας!

Με πολλές πατρικές εὐχές καὶ ἀγάπη

ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΝΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† ΓΑΥΦΑΔΑΣ,
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ

